

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/24/2019
Identifikačné číslo spisu: 7016201340
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7016201340.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Ivana Rumanu, právnej veci žalobcu (sťažovateľa): AMFOOD, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 3428/12, Trebišov, IČO: 46 027 947, právne zastúpený: Advokátska kancelária VASIE & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104130480/2016 zo dňa 19. októbra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/129/2016-53 zo dňa 14. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/129/2016-53 zo dňa 14. júna 2018 m e n í t a k, že rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 104130480/2016 zo dňa 19. októbra 2016 a rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 103645227/2016 zo dňa 2. augusta 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 6S/129/2016-53 zo dňa 14. júna 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104130480/2016 zo dňa 19.10.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods.1 S.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

2. Rozhodnutím č. 104130480/2016 zo dňa 19.10.2016 žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie správcu dane - Daňového úradu Košice č. 103645227/2016 zo dňa 02.08.2016, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku vyrubený rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2011 v sume 34 920,76

€.

3. Z odôvodnenia rozhodnutí daňových orgánov vyplynulo, že žalobca podal dňa 31.03.2012 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2011, v ktorom vykázal výsledok hospodárenia pred zdanením vo výške 29 909,34 €, základ dane vo výške 29 909,34 € a daň vo výške 5 682,77 €. Správca dane vykonal daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2011, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 9801401/5/4324404/13/Što zo dňa 23.09.2013. Správca dane v protokole z kontroly uviedol zistenie, že žalobca zaúčtoval do nákladov na účet 504100 - predaj tovaru došlé faktúry (54 faktúr) od dodávateľa KEVOLA, s.r.o., so sídlom Šahy, SNP 44, v celkovej sume 1 053 796,55 € bez DPH za nákup tovaru, prevažne kryštálového cukru, ale aj ryže a slnečnicového oleja. Správca dane preveroval dodávateľa žalobcu spoločnosť KEVOLA, s.r.o., a následne aj spoločnosť KALIPO, s.r.o., so sídlom Bratislava, Boženy Nemcovej 8, ktorá bola ďalším dodávateľom v reťazci pre spoločnosť KEVOLA, s.r.o., a konštatoval, že vykonaným dokazovaním sa nepotvrdilo uskutočňovanie uvedených obchodov.

4. Správca dane vykonaným šetrením prostredníctvom dožiadania zistil, že spoločnosť KALIPO, s.r.o., mala so spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., uzavretú rámcovú kúpnu zmluvu na dodávku potravinárskeho tovaru. Na vystavovaných faktúrach však nie je uvedená preprava tovaru, ani pôvod tovaru, nie sú priložené ani certifikáty potrebné pre obchodovanie s potravinami. Spoločnosť mala prenajatý nebytový priestor od mesta Šahy na základe zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 28.10.2010. Nájom bol ukončený dohodou ku dňu 31.01.2011. Výsledkom preverovania spoločnosti KALIPO, s.r.o., bolo aj zistenie, že spoločnosť so správcom dane nekomunikuje, nepredložila doklady ku kontrole. Bývalí konatelia spoločnosti KALIPO, s.r.o., S. K., ktorý bol konateľom v období od 08.03.2010 do 02.11.2011, a J. X., ktorý bol konateľom v období od 02.11.2011 do 26.04.2012, vo všeobecnosti potvrdili obchody spoločnosti KEVOLA, s.r.o., avšak žiadne konkrétne skutočnosti nevedeli uviesť, a nevedeli si spomenúť na konkrétnych dodávateľov tovaru. K svojmu tvrdeniu o uskutočnení obchodov nepredložili žiadne dôkazy preukazujúce, že dodávky tovaru boli aj riadne uskutočnené. Miestne príslušný správca dane dospel k záveru, že spoločnosť KALIPO, s.r.o., nemala vytvorené vhodné podmienky na uskutočnenie obchodov, a z toho dôvodu ani obchody nemohli byť uskutočnené.

5. Pri preverovaní uskutočnenia zdaniteľných obchodov pre odberateľa BRAND FOOD, s.r.o., Okružná 3239, Modra, do zápisnice o miestnom zisťovaní č. 9813401/5/1608151/2012 zo dňa 10.7.2012 na otázku správcu dane, aká bola manipulácia s tovarom pre spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o., žalobca uviedol, že manipulácia s tovarom nebola žiadna, tovar bol nakúpený a predaný bez vykládky priamo na sklade v Topolčanoch a Šahách od spoločnosti KEVOLA, s.r.o., pre spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o.

6. Správca dane na základe uvedených zistení skonštatoval, že v danom prípade sa uskutočnila iba reťazová fakturácia tovaru medzi jednotlivými spoločnosťami. Dodanie tovaru spoločnosťou KALIPO, s.r.o., nebolo preukázané nijakými hodnovernými dôkazmi, nebolo možné zistiť pôvod, ani samotnú existenciu tovaru. Na základe uvedeného správca dane skonštatoval porušenie § 2 písm. i/, § 17 ods.2 písm. a/ a § 21 ods.1 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“) a zvýšil žalobcovi základ dane po kontrole o sumu 1 053 796,55 €.

7. V písomnom vyjadrení k protokolu žalobca uviedol, že správca dane účelovo interpretoval jeho odpoveď ohľadom manipulácie s tovarom, a zdôraznil, že neexistuje žiadny obchodný vzťah medzi spoločnosťou KALIPO, s.r.o., a žalobcom, že žalobca nezodpovedá za to, akým spôsobom a od koho spoločnosť KEVOLA, s.r.o., predmetný tovar nadobudla, pretože tovar mu bol dodaný v súlade s podmienkami rámcovej zmluvy. Upozornil správcu dane, že dňa 26.09.2013 doručil žiadosť o doplnenie údajov ku kontrole dane z príjmov právnickej osoby za rok 2011, ktorou žiadal vykonať ďalšie úkony za účelom zistenia skutočného stavu o skutočnej realizácii obchodných vzťahov, a nie iba na základe domnienky správcu dane. Žalobca nesúhlasil so spochybnením dodávateľa nakúpeného tovaru - spoločnosti KEVOLA, s.r.o., a nesúhlasil ani s úpravou základu dane z príjmov právnickej osoby, tak ako je to uvedené v protokole. Uviedol, že tovar nakúpil od spoločnosti KEVOLA, s.r.o., riadne ho prevzal, skontroloval a zaplatil. Jeho obchodným partnerom bola spoločnosť KEVOLA, s.r.o., a od koho

spoločnosť KEVOLA, s.r.o., nadobudla tento tovar, bolo predmetom obchodného tajomstva tejto spoločnosti, a v žiadnom prípade sa to netýkalo žalobcu. Ako dôkaz skutočnej realizácie obchodných vzťahov medzi žalobcom a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., predložil všetku zachovanú e-mailovú dokumentáciu z obdobia od marca 2011 do júla 2012, s tým, že z tejto komunikácie jasne vyplýva, že ide o reálnu komunikáciu o reálnych obchodných transakciách, a nie iba o reťazovú fakturáciu. Žalobca osobitne upozornil na e-mailovú komunikáciu zo dňa 10.01.2012, z ktorej vyplýva jednak skutočná existencia tovaru, ktorého prvotným dodávateľom bola spoločnosť KIRMERI Kft. Pre spoločnosť KEVOLA, s.r.o. Za účelom dokazovania žalobca predložil kópiu CMR dokumentu, v ktorom je uvedený ako dodávateľ tovaru spoločnosť KIRMERI Kft., príjemca tovaru spoločnosť KALIPO, s.r.o., a prepravca spoločnosť K&B, s.r.o. Tento dokument bol vystavený dňa 22.11.2011 a vyvrátil tvrdenie správca dane v protokole zo dňa 23.09.2013, že nebolo možné zistiť pôvod ani samotnú existenciu tovaru, pretože uvedený dokument dokazuje pôvod tovaru aj samotnú jeho existenciu. Zároveň dokazuje, že medzi spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., a spoločnosťou KALIPO, s.r.o., bol reálny obchodný vzťah, ktorý potvrdili vo svojich výpovediach konatelia týchto spoločností. Na základe tohto vyjadrenia žalobcu správca dane v rámci vyrubovacieho konania predvolal na ústne pojednávanie svedka Štefana Baláža, konateľa spoločnosti KEVOLA, s.r.o., a J. J. - splnomocnenú osobu na preberanie tovaru v sklade Šahy, Hontianska cesta 82. Svedok J. J. uviedol, že ako zamestnanec spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o., ktorá vlastnila sklady, na základe ústneho súhlasu (splnomocnenia) zamestnávateľa preberal písomnosti a mal pridelenú prácu pre žalobcu bez finančného ohodnotenia. Svedok Š. U. uviedol, že dodávky tovaru z Maďarska do skladu v Šahách, prípadne v Horných Turovciach preberal on, ak bol prítomný, v jeho neprítomnosti tovar preberal pán, ktorý robil na vysokozdvížnom vozíku, ktorý sa volal Š., a priezvisko si nepamätal, s ktorým mal na tieto služby uzatvorenú zmluvu. Svedok ďalej uviedol, že tovar nakupoval v Maďarsku, a to cukor a olej vo firmách AMAZON Kft. a SAROSPATAK Kft., na ďalšie názvy si už nepamätal. Tovar objednal z Maďarska cez e-mail, tovar bol dodaný do skladu v Šahách a neskôr, keď si prenajal sklad v Horných Turovciach, tak do tohto skladu. Svedok nevedel uviesť presne dátum, od ktorého bol prenajatý sklad v Horných Turovciach. Dovozy tovaru z Maďarska zabezpečil Š. U. ako KEVOLA, s.r.o., prostredníctvom prepravnej spoločnosti. Potom prišla objednávka od žalobcu, a ak bolo na sklade k dispozícii toľko tovaru, ako bolo uvedené v objednávke, tak tovar odišiel ihneď, niekedy len po 2 - 3 dňoch, keď už bol tovar na sklade v požadovanom množstve. Prepravu zabezpečil žalobca. Svedok žiadne doklady o totožnosti tovaru, dodacie listy, objednávky nepredložil, pretože ich odovzdal pri odpredaji spoločnosti KEVOLA, s.r.o.

8. Správca dane z dôvodu, že svedok Š. U. vo svojej výpovedi uviedol ohľadom svojho dodávateľa tovaru nové skutočnosti odlišné od jeho výpovedí, ktoré urobil do zápisnice zo dňa 09.05.2012 a 21.05.2012, v ktorých tvrdil, že dodávateľom tovaru uvedeného na sporných faktúrach bola spoločnosť KALIPO, s.r.o., požiadal maďarskú daňovú správu o preverenie uvádzaných zahraničných dodávateľov spoločnosti KEVOLA, s.r.o., a to AMAZON Kft. a SAROSPATAK Kft. Z odpovede na dožiadanie na spoločnosť AMAZON Kft. vyplýva, že na základe dokladov predložených ku kontrole a vyhlásenia konateľa spoločnosti neexistovali žiadne obchodné vzťahy medzi týmito dvoma zdaniteľnými osobami, neuskutočnila sa žiadna obchodná transakcia, spoločnosť nevykonávala export - import, alebo obchodovanie s potravinami. Hlavnou obchodnou činnosťou spoločnosti je prenájom a prevádzkovanie vlastných a prenajatých nehnuteľností, preklady a tlmočenie. Majiteľ spoločnosti AMAZON Kft. nepozná slovenskú spoločnosť KEVOLA, s.r.o., s ktorou nerealizovala žiadny obchod. Z odpovede na dožiadanie na spoločnosť SAROSPATAK Kft. vyplýva, že podľa dostupných informácií a dokumentov neexistoval v roku 2011 medzi maďarskou spoločnosťou a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., žiadny kontakt.

9. Z uvedených dôvodov správca dane zotrval na svojom stanovisku uvedenom v protokole, ku ktorým dospel po získaní všetkých podkladov zo šetrení miestne príslušných správcov daní a prezídia Policajného zboru, ktorí kontrolovali a preverovali spoločnosti KALIPO, s.r.o. a KEVOLA, s.r.o., ktoré mali byť, či už priamo alebo nepriamo, dodávateľmi tovarov pre žalobcu. Skutočnosť, že spoločnosť KALIPO, s.r.o., v kontrolovanom období nevykonávala žiadnu ekonomickú činnosť a nemala vytvorené ani podmienky na vykonávanie takejto činnosti, má za následok, že ani spoločnosť KEVOLA, s.r.o., nemohla žiadny tovar od tejto spoločnosti nakúpiť, a následne predať žalobcovi. K namietanej nesprávnej

interpretácii odpovede žalobcu na otázku správcu dane ohľadom manipulovania s tovarom, správca dane uviedol, že otázku nepoložil za istým účelom, ako to nesprávne pochopil žalobca, ale v širšom kontexte preverovaných skutočností vzájomne prepojených kontrolovaných spoločností. Na základe uvedených faktov správca dane považoval tvrdenia žalobcu iba ako obhajobu svojej podnikateľskej činnosti, ktorú vzhľadom na výsledky daňových kontrol spoločností KEVOLA, s.r.o. a KALIPO, s.r.o., ako aj prijatých záverov uvedených v protokole, nemôže žalobca preukázať takými relevantnými faktami, ktoré by správcovi závery správcu dane vyvrátili. K nesúhlasu žalobcu so spochybnením dodávateľa KEVOLA, s.r.o., správca dane uviedol, že zo strany žalobcu nemohlo dôjsť k reálnemu nákupu tovaru od spoločnosti KEVOLA, s.r.o., pretože šetrením bolo zistené, že táto spoločnosť nenakúpila žiadny tovar od deklarovaného dodávateľa, t.j. od spoločnosti KALIPO, s.r.o., pretože spoločnosť nevyvíjala žiadnu ekonomickú činnosť. V rámci vyrubovacieho konania správca dane preveril odberateľov tovaru, t.j. tovaru, ktorý mal žalobca v účtovníctve zaúčtovaný ako tovar obstaraný od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. (faktúry, príjemky a výdavky), a tento tovar bol následne ďalej vyfakturovaný spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o. Spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o., časť tovaru ďalej fakturovala (33 faktúr v celkovej sume 653 352,24 €) odberateľovi EURO Delicatesse Elemiszer Kereskedelmi Korlátolt Felelőseguársaság Budapest, ktorý bol podľa zistení maďarskej daňovej správy nekontaktný a ďalšiu časť tovaru odpredal spoločnosti Kybomic Kft. (11 faktúr v celkovej sume 216 650,84 €). Tohto odberateľa preveroval Daňový úrad Nitra - Topoľčany prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácie a zistil, že uvedený subjekt obchodoval s cukrovinkami, nepodal priznanie ani súhrnné výkazy za III. a IV. štvrťrok 2011, dňa 05.12.2011 predaná, pričom starý aj nový zástupca sú nezastihnuteľní.

10. Na základe uvedených zistení správca dane skonštatoval, že kontrolou predložených dokladov bolo zistené, že žalobca zaúčtoval do nákladu na účet 504100 - došlé faktúry od dodávateľa KEVOLA, s.r.o., v celkovej sume 1 053 796,55 € (bez DPH) za nákup tovaru, prevažne kryštálového cukru, ryže a snečnicového oleja. Časť tovaru v sume 870 003,08 € žalobca následne vyfakturoval odberateľovi BRAND FOOD, s.r.o. Vzhľadom na to, že príjem z predaja tovaru (nákup ktorého správca dane spochybnil), má vplyv na základ dane, správca dane upravil základ dane v zmysle § 17 ods.2 zákona o dani z príjmov o sumu príjmov z predaja tohto tovaru, t.j. o sumu 870 003,08 €. Keďže žalobca svojím konaním porušil § 2 písm. i/, § 17 ods. 2 písm. a/ a § 21 ods. 1 zákona o dani z príjmov správca dane zvýšil základ dane o sumu 183 793,47 eur a vyrubil rozdiel dane v sume 34 920,76 €.

11. Žalobca vo svojej žalobe okrem iného uviedol, že nie je možné akceptovať postup správcu dane a žalovaného, ak uplatnili výsledky iných daňových konaní (prešetrovanie spoločností KEVOLA, s.r.o., KALIPO, s.r.o., ako aj ďalších obchodných spoločností a osôb), v rámci daňového konania, účastníkom ktorého bol žalobca. Závery žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu o tom, že nedošlo k dodaniu tovaru medzi spoločnosťami KEVOLA, s.r.o., a žalobcom, vychádzajú v zásade výlučne z výsledkov iných správnych konaní uskutočnených správnyimi orgánmi, ktorých účastníkom nebol žalobca, a tak nemohol k ich záverom a zisteným skutočnostiam sa vyjadriť, či navrhnúť iné dôkazy a uplatňovať iné práva účastníka tohto konania. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžf/1/2010, v ktorom Najvyšší súd SR poukázal na to, že v prípade podvodného konania iného daňového subjektu ide o skutočnosť, za ktoré zodpovedá iný daňový subjekt, a nie je možné spravodlivo žiadať, aby daňové subjekty sledovali a kontrolovali výrobné procesy a obstarávacíe procesy tovarov u iných subjektov pred dodaním tovarov. S poukazom na to rozhodnutie podľa žalobcu závery iných daňových konaní nemožno vzťahovať na daňové konanie, účastníkom ktorého bol žalobca. Správcovi dane boli predložené faktúry vystavené za tovar dodaný spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., žalobcovi, e-mailová komunikácia medzi žalobcom a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., vrátane CMR dokumentov, z ktorých nepochybne vyplýva, že predmetný tovar bol žalobcovi reálne dodaný, pričom všetky tieto dôkazy sú súčasťou spisu. Dodanie tovaru bolo preukázané viacerými svedeckými výpoveďami, keď svedkovia dodanie tovaru potvrdili, ako napríklad výpoveď Štefana Baláža, konateľa spoločnosti KEVOLA, s.r.o., zo dňa 28.11.2013, výpoveď Bc. J. J. zo dňa 28.11.2013.

12. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že využitie poznatkov z daňových kontrol v iných spoločnostiach, v danom prípade spoločnostiach, ktoré mali byť dodávateľom žalobcu, prípadne od ktorého dodávateľ žalobcu mal nakupovať tovar, sú vzhľadom na ustanovenie § 24 ods.1 Daňového

poriadku legitímnym oprávnením správcu dane. Vykonaným šetrením v týchto spoločnostiach bolo zistené, že dodávateľ spoločnosti KEVOLA, s.r.o., spoločnosť KALIPO, s.r.o., nevyvíjala v danom období žiadnu ekonomickú činnosť, a nemala žiadne predpoklady a podmienky na obchodovanie s predmetným tovarom. Nemohla preto objektívne dodať žiadny tovar spoločnosti KEVOLA, s.r.o., a následne táto spoločnosť nemohla dodať tovar žalobcovi, tak ako je to uvedené na dodávateľských faktúrach. Tvrdenie žalobcu, že správca dane vychádzal iba z podkladov, ku ktorým sa nemal možnosť žalobca vyjadriť, nie je pravdivé, pretože správca dane vykonal dokazovanie výsluchom bývalého konateľa spoločnosti KEVOLA, s.r.o., ktorý na rozdiel od svojej pôvodnej výpovede 21.05.2012, kedy uvádzal, že tovar nakupoval u spoločnosti KALIPO, s.r.o., pri vypočutí dňa 11.2.2014 tvrdil, že tovar nakupoval v maďarských spoločnostiach AMAZON Kft. a SAROSPATAKY HUNGARIA Kft., čo sa však ďalším šetrením prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií nepotvrdilo. Menovaný svedok tiež nevedel predložiť žiadne doklady o nákupe tovaru, vzhľadom na to, že spoločnosť bola už predtým predaná, a všetky dokumenty mal odovzdať novému konateľovi tejto spoločnosti G. D. - rumunskému občanovi, ktorého sa nepodarilo stotožniť.

13. Okrem uvedeného správny súd poukázal na to, že dodávateľ spoločnosti KEVOLA, s.r.o., spoločnosť KALIPO, s.r.o., nevykonávala žiadnu ekonomickú činnosť, so správcom dane nekomunikuje, pričom bývalí konatelia tejto spoločnosti si nevedeli konkrétne spomenúť na žiadne skutočnosti týkajúce sa ich obchodných vzťahov so spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. Pretože sa v priebehu šetrenia nepreukázalo, aby niektorí z označených dodávateľov spoločnosti KEVOLA, s.r.o., skutočne aj tovar dodal, nebolo preukázané tiež to, že spoločnosť KEVOLA, s.r.o., bola dodávateľom tovaru žalobcovi, tak ako je to uvedené na dodávateľských faktúrach. Krajský súd k tomu uviedol, že dôkazné bremeno o reálnom dodaní tovarov a služieb zaťažuje žalobcu, a samotné preukázanie dodávok tovaru a služieb len faktúrami nie je postačujúce. Faktúra je relevantným dokladom len ak je nepochybné, že sú v nej údaje odrážajúce skutočne reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si daňové výdavky. Technicky je možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie skutočne poskytnuté bolo. Splnenie formálnej stránky je jednou z podmienok, aby bolo na základe týchto dokladov uznané odpočítanie dane, ale tieto doklady musia byť odrazom reálneho plnenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/60/2015 zo dňa 28.02.2017). V uvedenom rozsudku Najvyšší súd SR ďalej konštatuje: „Daňový výdavok musí byť dostatočne preukázaný, čo znamená, že žalobca musí uniesť dôkazné bremeno a preukázať vecnú súvislosť úhrady za tovary a služby s dosiahnutím, zabezpečením a udrzaním príjmov, a tiež skutočnosť, že tovar bol reálne dodaný a služby boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre“. Na základe týchto skutočností v preskúvanom prípade podľa názoru súdu z rozhodnutí žalovaného, ako aj správcu dane, je zrejmé, že žalobca dôkazné bremeno neuniesol.

14. K námietke žalobcu, ktorou poukazoval na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžf/1/2010 a 8Sžf/9/2013, správny súd uviedol, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí podrobne zaoberal dôvodmi, pre ktoré nie je možné aplikovať rozhodnutia Najvyššieho súdu SR na preskúvaný prípad, pričom tieto dôvody považoval za správne. Mal za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tovar mal byť dodávaný do skladu v Šahách, ktoré mala v prenájme spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o., pričom dodacie listy a ďalšie písomnosti súvisiace s dodaním tovaru preberal na základe ústneho splnomocnenia a bez nároku na odmenu zamestnanec spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o. Táto spoločnosť bola prevažne žalobcovým odberateľom. Žalobca tovar objednával prostredníctvom e-mailu. Je nepochybné, že iba samotná skutočnosť, že žalobca má k dispozícii faktúry, dodacie listy, účtovné doklady, ktoré sú po formálnej stránke bezchybné, nie je dôvodom pre ich akceptovanie do daňových výdavkov, ak nebolo preukázané, že vecné plnenie bolo reálne vykonané osobou, ktorá je uvedená na faktúre. Podmienka preukázateľnosti, t.z., že výdavok skutočne vznikol, je jednou z podmienok pre uznanie výdavkov, alebo nákladov, v zmysle zákona o dani z príjmov. Výsledok dokazovania svedčí o tom, že žalobca nekonal s náležitou zodpovednosťou, keď si neoveril hodnovernosť dokladov vystavených dodávateľom, ktoré preberal v jeho mene zamestnanec inej obchodnej spoločnosti, a preto podľa názoru súdu je povinný znášať riziko nedostatku hodnovernosti dôkazov, na základe ktorých si uplatnil výdavky (náklady) za preverované zdaňovacie obdobie. Je povinnosťou žalobcu disponovať vo svojom účtovníctve takými

dôkazmi, na základe ktorých možno jednoznačne a spoľahlivo overiť a preukázať uskutočňovanie fakturovaných obchodných transakcií. V prípade ďalšieho rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžf/9/2013 ide o iný skutkový stav, ktorý nie je možné aplikovať na preskúmaný prípad, vzhľadom na to, že v danom prípade sa týkala dodávka vykonaných stavebných prác, ktorých existenciu správca dane nespochybnil, a navyiac, vo veci išlo o DPH, a nie daň z príjmu právnickej osoby.

15. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. včas kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ ako neakceptovateľný označil prístup krajského súdu, ktorý sa stotožnil so závermi daňových orgánov, ktoré uplatnili v predmetnom konaní výsledky iných daňových konaní (prešetrované spoločnosti KEVOLA, s.r.o. a KALIPO, s.r.o., ako aj ďalších obchodných spoločností a osôb) v rámci daňového konania. Závery o tom, že v skutočnosti nedošlo k dodaniu tovaru vychádzajú výlučne z výsledkov iných správnych konaní uskutočnených príslušnými správnymi orgánmi, v ktorých sťažovateľ nebol účastníkom. V tejto súvislosti opätovne poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v konaní vedenom pod sp.zn.3Sžf/1/2010, v ktorom bola sporná skutočnosť, či dodávateľ žalobkyne, ktorý uplatnil daň voči žalobkyni ako platiteľovi vyrobil a dodal, resp. obstaral tovar. Tvrdené podvodné konanie mohlo nastať u toho daňového subjektu, ktorý nevedel preukázať vyrobenie, resp. obstaranie dodaného tovaru. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí poukázal na to, že ide o skutočnosti, ktoré sa v zásade týkajú iného daňového subjektu ako žalobkyne a za ktoré zodpovedá iný daňový subjekt. V zásade nemožno spravodlivo žiadať, aby daňové subjekty sledovali a kontrolovali výrobné procesy a obstarávacie procesy u iných subjektov pred dodaním tovarov. Sťažovateľ taktiež poukázal na to, že správnym orgánom boli predložené faktúry vystavené za tovar dodaný spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. sťažovateľovi, e-mailová komunikácia medzi sťažovateľom a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., vrátane CMR dokumentov, z ktorých nepochybne vyplýva, že predmetný tovar bol sťažovateľovi reálne dodaný. Sťažovateľ na podporu svojej argumentácie dal do pozornosti aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn.8Sžf/9/2013. Mal za to, že v predmetnom prípade bolo navyše dodanie tovaru preukázané aj viacerými svedeckými výpoveďami, keď svedkovia dodanie tovaru potvrdili, ako napr. výpoveď Š. U., konateľa spoločnosti KEVOLA, s.r.o., či výpoveď Bc. J. J.. Taktiež uviedol, že v skutkovo podobných prípadoch už najvyšší súd dal za pravdu argumentom sťažovateľa, o čom svedčí jeho rozhodnutie sp.zn. 1Sžf/120/2015 zo dňa 08.06.2017. Záverom zdôraznil, že z judikatúry najvyššieho súdu ale i rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ vyplýva, že na daňový subjekt nemôže byť prenášaná zodpovednosť za preukazovanie skutočností v dodávateľskom reťazci, ktorého sa stal súčasťou, ibaže by vedel, alebo mohol vedieť, že obchod je poznačený podvodom.

17. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti pridržiaval svojej argumentácii uvedenej už vo vyjadrení k žalobe. Okrem iného uviedol, že pokiaľ sťažovateľ poukazoval na to, že najvyšší súd v skutkovo obdobných prípadoch už rozhodol v jeho prospech, zrušené rozhodnutia sa týkali dane z pridanej hodnoty a dôvodom ich zrušenia bola potreba zisťovať, či sťažovateľ mal alebo mohol mať vedomosť o tom, že by posudzované obchody medzi spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. a sťažovateľom tvorili súčasť zneužívajúceho konania vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty. Základným kritériom pri posudzovaní výdavkov (nákladov) do daňových výdavkov (nákladov) v zmysle zákona o dani z príjmov je súčasné splnenie troch podmienok a to podmienky vecnosti, preukázateľnosti a zaúčtovania. V danom prípade sťažovateľ nespĺnil podmienku preukázateľnosti výdavku, pretože nepredložil dôkazy preukazujúce, že tovar uvedený na sporných faktúrach bol aj reálne dodaný dodávateľom uvedeným na týchto faktúrach, v dôsledku čoho nebolo možné predmetné výdavky, zaúčtované na základe faktúr vystavených týmto dodávateľom považovať za daňové výdavky v zmysle § 2 písm. i/ zákona o dani z príjmov.

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozsudok,

proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

19. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p. kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

21. Podľa § 454 S.s.p., na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

22. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvoinštančné správne rozhodnutie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval za potrebné posúdiť správnosť záverov krajského súdu, ktorý stotožňujúc sa s argumentáciou žalovaného, resp. správca dane zhodne dospel k záveru, že sťažovateľ nepostupoval v intenciách ust. § 2 písm. i/, § 21 ods. 1 a § 17 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z príjmov, a preto správca dane dôvodne a postupom v medziach zákona po vykonaní daňovej kontroly sťažovateľovi upravil základ dane v zmysle § 17 ods. 2 zákona o dani z príjmov o sumu príjmov z predaja tovaru, t.j. o sumu 870 003,08 €. Keďže sťažovateľ mal svojím konaním porušiť § 2 písm. i/, § 17 ods. 2 písm. a/ a § 21 ods.1 zákona o dani z príjmov správca dane zvýšil základ dane o sumu 183 793,47 € a vyrubil rozdiel dane v sume 34 920,76 €, majúc za to, že sťažovateľ nepreukázal predloženými dokladmi deklarované dodanie tovaru (kryštálový cukor, ryža, slnečnicový olej) od dodávateľskej spoločnosti KEVOLA, s.r.o. K porušeniu príslušných ustanovení zákona o dani z príjmov malo dôjsť konaním sťažovateľa, ktorý si neoprávnene zaúčtoval do nákladov a zahrnul do daňových výdavkov plnenia na základe dotknutých faktúr, ktoré nemožno uznať za daňové výdavky.

23. V nadväznosti na uvedené považoval kasačný súd za podstatné zaujať právny názor predovšetkým k otázke unesenia dôkazného bremena, resp. jeho rozloženia medzi sťažovateľa a správca dane, ako i to, či skutkový stav v rozsahu zistenom správcom dane umožnil spoľahlivo vyvodiť vyššie popísané závery spojené s uložením daňovej povinnosti.

24. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

25. Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní, dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva, vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav vecí čo najúplnejšie. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať.

26. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4SŽf/30/2014 zo dňa 17.02.2015, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové

nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení.

27. Podľa názoru kasačného súdu je nutné si uvedomiť i postavenie správcu dane v daňovom konaní, ktorý nie je protistranou daňového subjektu, ale je príslušným správnym orgánom, ktorý vedie dokazovanie, dôkazy vykonáva a procesom voľného hodnotenia dôkazov ustalať zistený skutkový stav. Pri tomto postupe musí zachovávať práva daňového subjektu, rešpektovať zásadu spolupráce a ostatné zásady správy daní. Naopak daňový subjekt je v pozícii účastníka daňového konania, ktorý je povinný preukazovať v zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov; b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania; c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Touto skutočnosťou je aj realnosť dodania tovaru alebo služby platiteľom, ktorý faktúru ako dodávateľ vystavil. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že dodanie tovaru bolo realizované konkrétnymi dodávateľmi, zaťažuje ho dôkazné bremeno vo vzťahu k tomuto tvrdeniu; pri jeho neunesení zostáva iba nepreukázaným tvrdením.

28. V predmetnej veci daňové orgány spochybnili uskutočnenie dodávok tovaru od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. pre sťažovateľa zisteniami, ktoré sa týkali predovšetkým spoločnosti KALIPO, s.r.o. a ktoré nasvedčovali tomu, že táto spoločnosť nevykonávala v relevantnom čase žiadnu ekonomickú činnosť a preto od nej spoločnosť KEVOLA, s.r.o. nemohla nadobudnúť deklarovaný tovar a ďalej ho predat sťažovateľovi.

29. Sťažovateľ za účelom preukázania realnosti prijatia deklarovaného tovaru od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. predložil správcovi dane daňové a účtovné doklady, t.j. faktúry vystavené za tovar dodaný spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. sťažovateľovi, e-mailovú komunikáciu medzi sťažovateľom a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., vrátane CMR dokumentov, z ktorých vyplýva, že predmetný tovar bol sťažovateľovi dodaný.

30. Z dokazovania vykonaného správcou dane (zápisnica č. 9801401/5/5317236/13/Što zo dňa 28.11.2013) vyplynulo, že prevzatie tovaru v sklade v Šahách za sťažovateľa potvrdil vypočutý svedok Bc. J. J., ktorý bol sťažovateľom splnomocnený na preberanie tovaru a vystavovanie dokladov a ktorý bol zároveň zamestnancom sťažovateľovho odberateľa - spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj výpoveďou ďalšieho svedka Š. U. - konateľa spoločnosti KEVOLA, s.r.o. (zápisnica č.9801401/5/5320038/2013 zo dňa 28.11.2013). Výpovede oboch svedkov tak potvrdzujú, že sťažovateľ preberal predmetný tovar od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. a ďalej ho odosielal na prepravu spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o.. Uvedené dôkazy vykonané správcou dane tak nenasvedčujú jeho záveru o tom, že k prevzatiu tovaru sťažovateľom od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. v sklade v Šahách nedochádzalo.

31. Zo sťažovateľom predložených dokladov odberateľa - spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o. taktiež vyplýva, že odberateľ tovar nakúpený od sťažovateľa ďalej predával maďarskej spoločnosti, pričom tento tovar prepravovali jeho prepravcovia priamo zo Šiah do Maďarska. Uvedené listiny preukazujú, že sťažovateľ skutočne tovar nadobudol a predával ho spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o., čo nespochybnil ani správca dane, keď priznal tejto spoločnosti odpočítanie dane z faktúr vystavených sťažovateľom na dodávky kryštálového cukru. Z tvrdení sťažovateľa, svedka Bc. J. J. i z predložených daňových a účtovných dokladov vyplýva, že tovar, ktorý sťažovateľ ďalej predával spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o. v zdaňovacom období r. 2011, nakúpil od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. v sklade v Šahách, čo potvrdil aj vtedajší konateľ uvedenej spoločnosti Š. U.. Sťažovateľovi boli vystavené faktúry k predmetným dodávkam, ktoré sťažovateľ zaplatil s tým, že predmetný tovar sťažovateľ použil na svoje ďalšie zdaniteľné plnenia, keďže ho dodal spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o.

32. Podľa názoru kasačného súdu listinné dôkazy predložené sťažovateľom a správcom dane vykonané dôkazy svedčia v prospech tvrdení sťažovateľa, že tovar, ktorý predal svojmu odberateľovi v predmetnom zdaňovacom období, nakúpil od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. Nemožno pritom poprieť, že zistenia správcu dane týkajúce sa podnikania spoločností KALIPO, s.r.o. a KEVOLA, s.r.o. nepochybne vzbudzujú pochybnosti o ekonomickom zmysle celej schémy obchodovania s tovarom, ktorý pravdepodobne vstúpil na územie Slovenska z Maďarskej republiky, kam sa na základe obchodov spoločnosti BRAND FOOD, s.r.o. opätovne vracia. Daňové orgány však postavili svoje závery o nesplnení podmienky preukázateľnosti výdavku na tom, že sťažovateľ nepredložil dôkazy preukazujúce, že tovar uvedený na sporných faktúrach bol aj reálne dodaný dodávateľom - spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. uvedeným na faktúrach, v čoho dôsledku daňové orgány nepovažovali predmetné výdavky, zaúčtované na základe faktúr vystavených týmto dodávateľom za daňové výdavky v zmysle § 2 písm. i) zákona o dani z príjmov. Kasačný súd nespochybňuje, že základným kritériom pri posudzovaní výdavkov (nákladov) do daňových výdavkov v zmysle zákona o dani z príjmov je súčasné splnenie troch podmienok a to podmienky vecnosti, preukázateľnosti, a zaúčtovania. Z dôkazov predložených sťažovateľom, resp. dokazovania vykonaného správcom dane však vyplynuli také skutočnosti, ktoré splneniu podmienky preukázateľnosti vo vzťahu k spoločnosti KEVOLA, s.r.o. nepochybne nasvedčujú, resp. neumožňujú vyvodiť záver o tom, vecné plnenie dodávateľa uvedeného na faktúre nebolo reálne vykonané. Je potrebné opätovne pripomenúť aj to, že v daňovom konaní nebola spochybnená existencia tovaru, ktorého dodávky predloženými dokladmi sťažovateľ deklaroval a preto pokiaľ sťažovateľ za účelom preukázania dodania tovaru od KEVOLA, s.r.o., resp. jeho následného dodania spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o., predložil všetky relevantné doklady, ktoré boli v tomto smere navyše podporené i dôkazmi vykonanými samotným správcom dane, záver daňových orgánov o nepreukázaní skutočnosti, že tovar uvedený na sporných faktúrach bol aj reálne dodaný dodávateľom - spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. nemohol obstať. V súvislosti s tým, že daňové orgány v posudzovanom prípade spochybnili uskutočnenie dodávok tovaru od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. pre sťažovateľa zisteniami, ktoré sa týkali predovšetkým spoločnosti KALIPO, s.r.o. je potrebné poznamenať, že uvedené zistenia podľa judikatúry Najvyššieho súdu a Súdneho dvora EÚ (i keď týkajúcej sa odpočtu DPH) nemožno pričítať na ťarchu sťažovateľa, keďže na daňový subjekt nemôže byť prenášaná zodpovednosť za preukazovanie skutočností v dodávateľskom reťazci, ktorého sa stal súčasťou (napr. sp.zn. 6Sžf/10/2012, ale i rozsudky, na ktoré poukázal sťažovateľ sp.zn. 3Sžf/1/2011, 8Sžf/2/2013, 3Sžf/1/2010). Pokiaľ ide o zistenia týkajúce sa nekontaktnosti, resp. ekonomickej nečinnosti spoločnosti KALIPO, s.r.o., čím malo byť spochybnené jej reálne ekonomické opodstatnenie, od sťažovateľa skutočne nemožno spravodlivo žiadať, aby preukazoval skutočností, na ktoré nemá vplyv. Existencia účtovných dokladov na strane subdodávateľských spoločnosti je vecou dotknutých daňových subjektov a jej absencia alebo neúplnosť nemôže byť bez ďalšieho (napr. personálno-majetková prepojenosť, či existencia obchodných vzťahov sťažovateľa s touto spoločnosťou umožňujúca mu takéto poznatky nadobudnúť, prípadne protiprávne, resp. zneužívajúce konanie o ktorom by mal sťažovateľ vedomosť) pričítaná sťažovateľovi, ktorý nemôže ani pri vynaložení odbornej starostlivosti predpokladať, že u subdodávateľských spoločnosti by mal z opatrnosti obstarávať dôkazy pre prípad, ak ich účtovníctvo nebude k dispozícii.

33. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom a keďže krajský súd žalobu proti nemu zamietol, postupoval kasačný súd podľa § 462 ods. 2 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

34. Úlohou daňových orgánov v ďalšom konaní bude v intenciách právneho názoru kasačného súdu opätovne vyhodnotiť všetky zhromaždené i sťažovateľom predložené dôkazy, prípadne dokazovanie doplniť a z tohto nového vyhodnotenia skutkových zistení vyvodiť zodpovedajúce právne závery.

35. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na úspech sťažovateľa v konaní priznal mu plnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

36. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.